वामदेवो गौतमः। सविता। जगती।

तद्देवस्यं सिवुतुर्वायं महद्रूणीमहे असुरस्य प्रचैतसः।

छुर्दिर्येन दाशुषे यच्छिति त्मना तन्नो महाँ उदयान्देवो अक्तुभिः॥ ४.०५३.०१ ४

असुरस्य- प्राणदस्य। प्रचेतसः- प्रकर्षचेतनस्य। देवस्य- द्योतनशीलस्य। सवितुः-सूर्यस्यात्मनः। तत्। महत्। वार्यं- वरणीयं तेजः। वृणीमहे- वरणं कुर्मः। येन- येन तेजसा। दाशुषे- दात्रे। तत्। छर्दिः- सद्म। त्मना- स्वतः। यच्छति- ददाति। महान्- महात्मा। देवः-सविता। अक्तुभिः- सर्वेषु दिनेषु। उदयान्- उदेतु॥१॥

दिवो धर्ता भुवनस्य प्रजापितः पिशङ्गं द्रापिं प्रति मुञ्चते कविः।

विचक्षणः प्रथयन्नापृणन्नुर्वजीजनत्सिवता सुम्नमुक्थ्यम्॥ ४.०५३.०२

दिवः - नभसः। भुवनस्य - पृथिव्याश्च। धर्ता - धारकः। प्रजापितः - विशां पालकः। पिशङ्गम् - विचित्ररूपम्। द्रापिम् - कवचमावरणम्। कविः - क्रान्तदर्शी। प्रित मुञ्चते। विचक्षणः - विशेषद्रष्टा। प्रथयन् - प्रख्यापयन्। आपृणन् - आपृरयन्। सविता - सूर्यः। उरु - विस्तीर्णम्। उक्थ्यम् - श्रुतिप्रसिद्धम्। सुम्नम् - आनन्दम्। अजीजनत् - सृजिति॥२॥

आप्रा रजाँसि दिव्यानि पार्थिवा श्लोकं देवः कृणुते स्वाय धर्मणे।

प्र बाह्र अस्राक्सविता सवीमनि निवेशयन्त्रसुवन्नक्तिर्मर्जगत्॥ ४.०५३.०३

दिव्यानि पार्थिवा रजांसि- दिव्यभौमलोकान्। आप्राः- आपूरयति। देवः। स्वाय धर्मणे-आत्मधर्माय। श्लोकम्- उपासकस्य हृदये मन्त्रम्। कृणुते- प्रकाशयति। जगत्- भुवनम्। अक्तुभिः-कान्तिभिः। निवेशयन्- स्वस्वकर्मणि स्थापयन्। प्रसुवन्- प्रेरयन्। सविता- प्रेरकः। सवीमनि-प्रसवे निमित्ते सति। बाहू। प्र- प्रकर्षेण। अस्त्राक्- सृजिति॥३॥

अद्मियो भुवनानि प्रचाकेशद्भतानि देवः सिवतामि रेक्षते।

प्रास्त्रीग्बाह् भुवेनस्य प्रजाभ्यो धृतवेतो महो अज्मेस्य राजति॥ ४.०५३.०४

अदाभ्यः- अहिंस्यः। भुवनानि- लोकान्। प्रचकाशत्- प्रकाशयित। व्रतानि- धर्मान्। देवः-द्योतकः। सविता- सूर्यः। अभि- आभिमुख्येन। रक्षते- पालयित। भुवनस्य प्रजाभ्यः-लोकस्थजनेभ्यः। बाह्र। प्रास्नाक्- प्रकर्षेण सृजित। महः- महतः। अज्मस्य- लोकस्य। धृतव्रतः-नियितधारकः। राजित- प्रकाशते ॥४॥

त्रिर्न्तरिक्षं सविता महित्वना त्री रजाँसि परिभुस्त्रीणि रोचना।

तिस्रो दिवेः पृथिवीस्तिस्र ईन्वति त्रिभिर्वतैरुभि नौ रक्षति त्मना॥ ४.०५३.०५

सविता- सूर्यः । त्रिरन्तिरक्षम्- अन्तिरिक्षत्रयम् । महित्वना- स्वमाहात्म्येन । इन्वित- व्याप्नोति । त्री रजांसि- त्रीन् लोकान् । परिभूः- परितो भवित । त्रीणि रोचना- त्रीणि ज्योतींषि व्याप्नोति । तिस्रो दिवः- द्युत्रयम् । पृथिवीस्तिस्रः- भूमित्रयम् । इन्वित- व्याप्नोति । त्रिभिर्वतेः- व्रतत्रयेण । त्मना- स्वतः । नः- अस्मान् । रक्षिति पालयित ॥५॥

बृहत्सुम्नः प्रसवीता निवेशनो जर्गतः स्थातुरुभयस्य यो वशी।

स नौ देवः संविता शर्मे यच्छत्वस्मे क्षयाय त्रिवरूथमंहसः॥ ४.०५३.०६

बृहत्सुम्नः- महानन्दः। प्रसवीता- अनुज्ञाता। निवेशनः- शरण्यः। जगतः स्थातुः वशी-स्थावरजङ्गमस्वामी। सः- असौ। नः- अस्माकम्। देवः। सविता- सूर्यः। त्रिवरूथम्-लोकत्रयात्मकम्। शर्म- मङ्गळम्। यच्छतु- ददातु। अस्मे- अस्माकम्। अंहसः- पापस्य। क्षयाय- नाशाय भवतु॥६॥

आर्गन्देव ऋतुभिर्वर्धेतु क्षयं दर्धातु नः सिवता स्प्रजामिषम्। स नः क्षपाभिरहंभिश्च जिन्वतु प्रजावन्तं रियमस्मे सिमन्वतु॥ ४.०५३.०७ देवः- द्योतकः। ऋतुभिः। आगन्- आगच्छतु। क्षयम्- भूमिम्। वर्धतु- वर्धयतु। सुप्रजाम्-शोभनसन्तितम्। इषम्- सत्कामनाम्। नः- अस्मभ्यम्। सविता। द्धातु- यच्छतु। सः- असौ। नः- अस्मभ्यम्। क्षपाभिः अहभिश्च- अहोरात्रैः। प्रजावन्तम्- सन्तितयुक्ताम्। रियम्- सम्पदम्। सिमिन्वतु- सम्यक् प्रापयतु॥७॥

